

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 241.317 van 26 april 2018
in de zaak A. 222.563/VII-40.035.**

In zake : de BVBA JADIMEX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Van Heuven
 kantoor houdend te 2600 Antwerpen
 Cogels Osylei 61
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

Edward VERBERT

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 3 juli 2017, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. RvVb/A/1617/0869 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) van 16 mei 2017 in de zaak 1415/0233/A/9/0214.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 11 augustus 2017 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur An Van Den Broeck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot

vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend teneinde te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2018.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een besluit van 16 oktober 2014 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant (hierna: deputatie) aan de BVBA Jadimex een stedenbouwkundige vergunning “voor het regulariseren van een middenspanningscabine en een afzuiginstallatie met bijhorende container en bijkomende geluidsdemper”.

3.2. Het bestreden arrest vernietigt op vordering van de heer Verbert de vergunningsbeslissing van 16 oktober 2014.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij voert de schending aan van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State nr. 233.553 van 21 januari 2016, artikel 24, § 3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet) en artikel 4.4.19, § 1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), artikel 32, tweede lid, van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, het rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel werpt de verzoekende partij op dat de RvVb enkel rekening heeft gehouden met de vernietiging van de milieuvergunning van 27 februari 2014 en abstractie heeft gemaakt van de onderliggende milieuvergunning van 4 november 2013 en van het bepaalde in artikel 24, § 3, van het milieuvergunningsdecreet. De bouwheer beschikte op het ogenblik van de milieuvergunningsaanvraag wel degelijk over de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke milieuvergunning. Door anders te oordelen heeft de RvVb zowel artikel 4.4.19 VCRO als artikel 24, § 3, van het milieuvergunningsdecreet als de motiveringsplicht geschonden. Tevens wordt een verkeerde werking gegeven aan het vernietigingsarrest van de Raad van State, zodat ook het gezag van gewijsde van het arrest van 21 januari 2016 wordt geschonden en is er ook een evidente miskenning van het rechtszekerheidsbeginsel.

In een ondergeschikt tweede middelonderdeel voert de verzoekende partij aan dat de redenering in het bestreden arrest “te simplistisch” is. Zij bevestigt dat de oorspronkelijke milieuvergunning van de deputatie van 27 februari 2014 vernietigd werd door de Raad van State en deze dus bij een blinde

toepassing van de retroactiviteitsleer geacht moet worden niet te hebben bestaan op 26 februari 2014, datum waarop haar stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd ingediend en dat de hernemende milieuvergunning eerst werd verleend op 7 april 2016. Het gaat volgens de verzoekende partij echter niet op om te doen alsof de deputatie meer dan 2 jaar nodig zou geacht hebben om uitspraak te doen over het oorspronkelijk beroep van de heer Verbert. Dergelijke uitspraak zou ten andere niet binnen de rechtens vereiste redelijke termijn vallen. Een blinde toepassing van de leer van de terugwerkende kracht van een vernietigingsarrest zou maken dat elke hernemende beslissing buiten de redelijke termijn wordt genomen en dus moet geacht worden onbestaande te zijn (bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet), waardoor de vergunningsbeslissing in eerste aanleg zou komen te (her)leven. Veel logischer is dat bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag wel rekening wordt gehouden met de hervergunning, maar abstractie wordt gemaakt van de datum van de hervergunning. Enkel dergelijke lezing maakt - abstractie makende van artikel 24, § 3 van het milieuvergunningsdecreet - een redelijke toepassing van de retroactiviteitsleer, in acht genomen het rechtszekerheidsbeginsel.

Beoordeling

5. Het middel gaat terug op de gegrondverklaring door de RvVb van het tweede onderdeel van het enige middel van de heer Verbert op grond van volgende overwegingen:

- de deputatie stelt in de bestreden vergunningsbeslissing vast dat de aanvraag van de BVBA Jadimex voldoet aan de voorwaarde in artikel 4.4.19, § 1, tweede lid, 1°, VCRO, meer bepaald dat laatstgenoemde over een op 27 februari 2014 door de deputatie verleende milieuvergunning voor de exploitatie van een schrijnwerkerij beschikt;
- de Raad van State heeft deze milieuvergunning vernietigd bij arrest nr. 233.553 van 21 januari 2016;
- door de vernietiging van de milieuvergunning werd deze “met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer genomen, zodat die vergunning moet worden geacht

niet te zijn verleend”;

- het motief in de bestreden vergunningsbeslissing dat de BVBA Jadimex “over de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke milieuvergunning beschikt, is daardoor van haar feitelijke en juridische grondslag ontdaan”;

- de door de deputatie opnieuw op 7 april 2016 aan de BVBA Jadimex verleende milieuvergunning “treedt niet met terugwerkende kracht in de plaats van de vernietigde [milieuvergunnings]beslissing. De milieuvergunning van 7 april 2016 is van latere datum dan het tijdstip van het indienen van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en heeft enkel werking voor de toekomst. De vaststelling dat de [bvba Jadimex] ‘op het ogenblik van de vergunningsaanvraag’ niet over de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke milieuvergunning beschikte, blijft dan ook overeind”.

6. De vernietiging door de Raad van State van een in beroep genomen beslissing over een milieuvergunningsaanvraag, heeft tot gevolg dat de administratieve beroepsprocedure tegen de in eerste aanleg genomen beslissing moet worden hernomen. De administratieve beroepsinstantie is derhalve verplicht om na een vernietigingsarrest een nieuwe beslissing te nemen over het ingediende beroep. Het in artikel 24, § 3, van het milieuvergunningsdecreet bedoelde niet schorsend karakter van dat administratief beroep, doet de in eerste aanleg genomen beslissing niet herleven na de vernietiging van de beroepsbeslissing.

Het eerste middelonderdeel dat van een andere rechtsopvatting uitgaat, faalt naar recht.

7. Het arrest van de RvVb moet met redenen worden omkleed.

De aan de RvVb opgelegde verplichting om zijn rechterlijke uitspraak te motiveren, heeft het karakter van een vormvereiste met beperkte draagwijdte. Een uitspraak is gemotiveerd wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redengeving uiteenzet - al ware die redengeving verkeerd of onwettig - die hem ertoe brengt de beslissing te nemen. Alleen een gemis aan

motivering - of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven - maakt een schending uit van de aan de rechter opgelegde motiveringsverplichting.

Het tweede middelonderdeel dat uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt naar recht.

8. Het tweede middelonderdeel is voor het overige niet gericht tegen het bestreden arrest. Het kan niet tot cassatie leiden.

Het eerste middel wordt verworpen.

Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9. De BVBA Jadimex voert de schending aan van de rechten van verdediging.

Zij zet uiteen dat de heer Verbert arrest nr. 233.533 van 21 januari 2016 “[t]er zitting [...] ter berde [bracht] om er eigenlijk een nieuw middel uit te puren, met name dat de milieuvergunning van 27 februari 2014 uit het rechtsverkeer was verdwenen. Dit is een ander debat dan het middelonderdeel dat betrekking had op de toepasselijkheid van artikel 159 [van de Grondwet] op de achteraf vernietigde milieuvergunning. In elk geval hebben noch de [deputatie], noch [de bvba Jadimex] de kans gekregen om zich te verweren tegenover dit relevante, nieuwe gegeven, dan tenzij in pleidooien op de zitting. [...] Daardoor werd de wapengelijkheid tussen partijen geschonden nu de raadsman van Edward Verbert kennelijk voorbereid was om het nieuwe argument in te roepen, terwijl zowel de [deputatie] als [de bvba Jadimex] onvoorbereid waren omdat zij noch door Edward Verbert, noch door de RvVb op voorhand in kennis waren gesteld van dit nieuwe argument”.

Beoordeling

10. Uit de gegevens van het dossier waarop de Raad van State acht mag slaan blijkt dat de BVBA Jadimex:

- is tussengekomen in de procedure die geleid heeft tot het aangehaalde vernietigingsarrest nr. 233.553 van 21 januari 2016 van de Raad van State;
- aanwezig was op de zitting van de RvVb van 25 oktober 2016;
- aan de RvVb heeft meegedeeld dat de deputatie na het vernietigingsarrest van de Raad van State een nieuwe milieuvergunning heeft verleend op 7 april 2016 en dat zij hierdoor “ondanks het vernietigingsarrest van de Raad van State, aan de voorwaarde van artikel 4.4.19, § 1, tweede lid, 1° VCRO voldoet”;
- en niet de schending van haar recht van verdediging heeft aangevoerd.

Het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventwintig april tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys